

rigtigt vurderet i Øjeblikket, men han skal forrente den Værdi, som Jorden i hvert givet Øjeblik har; og det er, som sagt, meget smaa Svingninger, der har været i Jordpriserne. Demmod er der for overhovedet at faa Oprettelsen af Husmandsbrug i Gang ved Tillægsloven af 6. Maj 1921 givet et ekstraordinært Tilskud paa Grund af den mægtige Konjunkturstigning, der var paa Bygninger, som jo mange Gange oversteg Stigningen paa Jorden, fordi det ellers vilde have været umuligt at oprette Husmandsbrug. Det tror jeg, det ærede Medlem kommer til at lade staa, og han kan ikke komme bort fra, at der her ikke er frit Selveje, men det er i Virkeligheden et Forhold — hvad enten man nu kan sige, at han har Skøde, eller ikke —, der har mere Lighed med Fæste end med Selveje.

Overfor det ærede Medlem Hr. Korsgaard skal jeg indskrænke mig til at sige, at her er ikke Tale om at give Tilskud til et Erhverv — Landbruget er lige vel faren, enten dette Tilskud bliver givet eller ikke —, men der er Tale om Tilskud til Oprettelse af en Række selvstændige smaa Hjem. Og der er her ikke Tale om de forskellige Foreteelser; man finder indenfor visse andre Erhverv, hvor det viser sig, at det stadig kniber med at finde Beskæftigelse for Hænder, der gerne vil arbejde. Det er for at forebygge noget af det og for at holde unge Arbejdshænder tilbage i et Erhverv, hvor der stadig kan findes Arbejde, at disse to Love — jeg nævner dem begge, for i saa Henseende er der ingen Forskel — er givet, ikke for at støtte et Erhverv. Jeg gentager, at Landbruget som Erhverv er lige vel faren, enten disse Tilskud gives eller ikke; men det drejer sig her om en Opgave af social Betydning, en Opgave, til hvis Gennemførelse det glæder mig, at der er Tilslutning til fra alle Partier, ogsaa fra det ærede Medlem Hr. Korsgaards Parti.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Brorsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Brorsen: Fra flere end en Side er der fremsat Udtalelse om, at man skulde overlade det til de unge frit at vælge, om de med Hensyn til Domænejorden vilde ind under den ene eller den anden Lovs Bestemmelser. Hvor bestikkende det end kan lyde, forekommer det mig dog at være forkert. Det er os, der bestemmer Retningslinierne og Principperne ved de forskellige Love. Der kan drages mangfoldige Analogier, der vil vise,

at det ikke gaar an, at vi siger, vi vil overlade til de unge at træffe Beslutning, om de vil have Jorden efter den ene eller den anden Lovs Bestemmelser. Vi kan f. Eks. ikke, naar vi giver en Lov om Aldersrente, sige til de gamle, at de selv kan bestemme, om de vil ind under den gamle Lov eller under Aldersrenteloven, hvorved vi maaske i en nær Fremtid kommer over til faste Takster.

Jeg vil for øvrigt ved denne Lejlighed gøre opmærksom paa, at den Jord, som tilbydes til Oprettelse af Husmandsbrug efter den gamle Husmandslov, i mange Tilfælde er lovlig daarlig. Jeg haaber, at den højtærede Landbrugsminister vil indskærpe — jeg tror ogsaa, han har gjort det — Formændene for Husmandskommissionerne at lægge nøje Mærke til Jorden, inden de anerkender den som egnet til Oprettelse af Husmandsbrug. Hvad angaar den gamle Husmandslov er dens Rammer alt for snævre. I indeværende Aar er der Tale om et Maksimumsbeløb paa 20 000 Kr., hvoraf de paagældende selv skal have en Tiendedel, 2 000 Kr., og af de 18 000 Kr. faar de et Byggetilskud af 3 000 Kr.; Maksimum er saaledes 15 000 Kr., og indenfor denne Ramme skal de være med Hensyn til deres Jord og Bygninger. Det er efter min Mening det uheldige ved denne Lov i Sammenligning med den anden. Jeg skal fra min Virksomhed med denne sidste Lov nævne et ganske bestemt Eksempel. Jeg var ude at udstykke en Herregaard under Frijsenborg, og vi havde med meget stærk Lerjord at gøre; vi oprettede da der Brug fra 12 til op til 18 Tønder Land. Hvorfor gjorde vi det? Fordi vi var klare over, at der skulde stærk Trækraft til, for at man overhovedet kunde drive og dyrke den Jord. Her var et Spillerum, og det gjorde ikke noget, om det var 12 eller 16 Tønder Land under ganske særlige Forhold. Men det vilde have være umuligt efter den gamle Husmandslov. Derfor er det, jeg fremhæver, at Loven af 4. Oktober 1919 i mange Henseender er at foretrække frem for den gamle Husmandslov.

Den højtærede Landbrugsminister udtalte, at man til enhver Tid havde et Barometer i Prisen paa Jorden, thi derefter foregik Omsætningen. Med Hensyn til dette Barometer vil jeg sige, at det kan ikke nægtes, at under Krigen og de abnorme Forhold paa den Tid, har mange taget fejl af Barometret; og vi maa beklage, at mange unge Landmænd har faaet dyr Jord under Krigen og derfor sidder daarligt i det nu. Det kan ikke nægtes, at 4. Oktober-Loven har haft en stor Betydning, fordi Staten har